

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα κίτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέρων συμφωνιῶν.

Αἰτήσεις ἀπουθιόνται :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστόλιον.

Συντάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . Δραχ. 10.

Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΜΕΣΟΝ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ.

Ἀπὸ τὰ στήθη καὶ τὰς Διανοίας ὄλων τῶν Ἑλλή-
νων Ἀρχόντων ἢ Θέλησις καὶ τὸ Καθῆκον ὀλοτχερῶς
ἐξηλείφθησαν, τὴν δὲ θέσιν τούτων κατέλαβεν στερρεῶς
ἡ ἔννοια τῆς καταστρεπτικῆς λέξεως **ΡΥΜΟΥΛΚΟΥ-**
ΜΑΙ.

ΡΥΜΟΥΛΚΟΥΜΑΙ ἀνέκραζεν ὁ Δολορονηθεὶς Ἀρ-
χηγὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Κόμματος κατὰ τὸ τραγικοκωμι-
κὸν ἔτος τοῦ 1897, καὶ τῷντι ρυμουλκήθει ὑπὸ τῆς
φιλαρχίας συγκατετίθετο εἰς κήρυξιν πολέμου ἄνευ προ-
παρασκευῆς καὶ μὲ Ἀρχηγὸν τοῦ Στρατοῦ νέον καὶ ἄ-
πειρον πολεμικῆς τέχνης καὶ στρατιωτικῆς ἐμπειρίας!

Ἐκ τούτου δὲ ἡ ἤττα, ἡ φυγὴ, καὶ ἡ ἀτίμωσις.

Ρυμουλκοῦμαι ἀνέκραζεν καὶ ὁ Βασιλεὺς μετ' ὀλί-
γον ὑπὸ τῆς ὀχλαγωγίας καὶ τοῦ φόβου Ἐπαναστάσεως,
καὶ συνεπῶς νέας ὡς τοῦ Ὁθωνοῦ ἐξορίας! καὶ ἐκ τού-
του οἱ ἐνθουσιώδεις λόγοι Του « θὰ τεθῶ ἐπὶ Κεφαλῆς
τριακοσίων χιλιάδων Ἑλλήνων κτλ. » φράσεις αἰτινες
ὅσον πομπώδεις ὑπῆρξαν τότε τόσον ἐγείρουν τὸν γέλω-
τα σήμερον, διότι διεληθῆσαι, διὰ τοῦ Διίλουστρηίου τοῦ
Χρόνου, ἀπέδειξαν ὅτι μόνον αἰτία προόρου καὶ κατα-
στρεπτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐγένοντο, κλονίσασαι ἐκ θεμε-
λίων καὶ τοὺς Ἀφελεῖς Ἑλλήνας καὶ τὸν **Ρυμουλκού-**
μενον Ἄνακτα!

Ρυμουλκοῦμαι ἀνέκραζεν καὶ ὁ καυστικώτερος τῶν
ἀντιβασιλικῶν Ρητόρων τοῦ Κοινοβουλίου Λεβιδῆς, ὑπὸ
τῆς Βασιλικῆς ἐννοίας! καὶ ἐκ τούτου ἡ ἀπόταξις τού-
του ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν εἰλικρινῶν χαρακτηρῶν καὶ ἡ
σύνταξις τούτου εἰς τὰς τάξεις τῶν μικρῶν καὶ ρυπαρῶν
συνειδητέων.

Ρυμουλκοῦμαι ἐρώνει καὶ ὁ ἐκ τῆς Νήσου τῶν Φαι-
άκων γόνος τῶν Κομήτων καὶ ἀπόγονος τῶν Ἐνετῶν!
ὑπὸ τῆς ὀργυλοπροσύνης καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐπιλυ-

μίας τῆς ἐστεμμένης θυγατρὸς τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ οἴ-
κου τῆς Ρωσσίας! καὶ ἐκ τούτου τὰ κίβδηλα εὐαγγέ-
λια, τὸ αἱματοκύλισμα τῶν Φοιτητῶν ἢ Τρομοκρατία
τῆς Σταυρικῆς καὶ τῆς Παρακρατήσεως κτλ. κτλ.

Ρυμουλκοῦμαι ἀνακράζει καὶ ὁ κουμποροφύρος
παληκαρὰς Ράλλης, ὑπὸ τῆς Ἀρχομανίας καὶ μικροφι-
λοδοξίας, καὶ τῷντι τοσοῦτον οὗτος ἐρυμουλκήθη ὥστε
νὰ κατέχη σήμερον τὸ θεκὸν τῆς ρυμουλκουμένης συνει-
δητέως καὶ τῆς δεσμευμένης θελήσεως, πιστοποιῶν διὰ
τῆς πολιτικῆς του πορείας ὅτι ἐὰν ὄλοι οἱ ἄλλοι ἐρυ-
μουλκήθησαν ἢ ἀπὸ φιλαρχίαν, ἢ ἀπὸ Λαοφοβίαν ἢ
ἀπὸ Ἐτεμοφοβίαν ἢ ἀπὸ Ἀδλοκολακειαν ἢ ἀπὸ Βασι-
λισσολατρείαν, αὐτὸς ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ ρυμουλκεῖ-
ται ἀπὸ ὅλα τὰ ἀνωτέρω καὶ πρὸς δε ἀπὸ Ἀρομοστοφο-
βείαν, (βλέπε τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐν Κρήτῃ πραγμάτων)
ἀπὸ διπλωματικὴν ἀπειρίαν (βλέπε Ἑλληνορομανικὸν
ἐπεισόδιον) ἀπὸ φορομανίαν (βλέπε ἀπεργίαν Ἀρτοποι-
ῶν) ἀπὸ ἀκαταλόγιστον πανσομανίαν καὶ ἐλαττομισθίαν
(βλέπε διδακταλικὰς μεταβολὰς) κτλ. κτλ. καὶ ἐκ τού-
του; ἰδοὺ τί προέκυψεν.

Ἐξακολούθησις σφαζομένων ἀδελφῶν ἐν Κρήτῃ
καὶ ἀπώλεια τοῦ Ἐθνικοῦ σκοποῦ,

Ἐξορία ἀδελφῶν ἐν Ρουμανίᾳ καὶ δήμευσις καὶ
ἀπώλεια τῶν προαιωνίων κόπων καὶ μόχθων τούτων,
Αὐξήσις πείνης εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ ἀναρ-
χία πλήρης εἰς τὰς τάξεις τῶν Βιοπαλεστῶν.

Συνωμοσία εἰς τὰς τάξεις τῶν Διδακτῶν καὶ οὐ-
σιῶδες καὶ κείριον τραῦμα εἰς αὐτὰ τὰ θεμέλια τῆς μορ-
φώσεως τοῦ Λαοῦ.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συνεχῶς καὶ αἰωνίως ρυ-
μουλκουμένων τούτων ἀνευθύνων καὶ ὑπευθύνων Ἀρχόν-
των δὲν εἶναι ἄλλο βεβαίως, ἀπὸ τὴν ὁσημέραι αὐξάνου-
σαν καὶ παχυνομένην ἀσυνειδησίαν, ἐξαχρεώσιν,
πενίαν, ἀμάθειαν, εἰς τὰς καρδίας ὄλων, καὶ Διεπόν-
των καὶ Διεπουμένων καὶ Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων.

Καὶ τώρα μὰς ἐγερσεται ἡ ἐξῆς ἀπορία:

ΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1-25.Φ4.0014.Υ1.0025

Ὁ Λαὸς θὰ ἀρήτη ἐπὶ πολλὴν ἀκόμη χρόνον νὰ κάθηται εἰς τὸν θρόνον τῆς καὶ νὰ ἀρχῇ τότε ἐπικινδύνως ἢ ἀπαισία αὕτη ἐνοια **ΡΥΜΟΥΛΚΟΥΜΑΙ** ;

Ἐν ἄλλαις λέξεσι, δὲν ἐβαρύνθη ἐπὶ τέσσαρας δεκάδας ἐτῶν ν' ἀνέχεται ῥυμουλκούμενας συνειδήσεις καὶ φοροδεῖς καὶ μικροὺς χαρακτήρας ;

Καὶ ἄραγε δὲν εἶνε καιρὸς πλέον ν' ἀλλάξῃ τακτικὴν καὶ ἀντὶ, καὶ εἰς τὸ μέλλον μετὰ τόσα δεινὰ καὶ τόσα ἀκατανόμαστα γεγονότα, νὰ περιβάλλῃ, με ἀξιώματα καὶ Νομοθετικὴν δύναμιν, τοὺς ἀναξίους καὶ ἀρχαίους τούτους **ΚΑΤΕΡΓΑΡΕΟΥΣ**,

Νὰ ἐγερθῇ ἐπὶ τέλους καὶ ἀφ' ἑνὸς ν' ἀρπάσῃ τὸ μαγευμένο μαστίγιον τῆς Κίρκης καὶ νὰ κτυπήσῃ ταύτην μέχρις αἵματος, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀρπάζων τὸ Ἐθνικὸν Πηδάλιον νὰ ὀδηγήσῃ τὸ Ἔθνος με τοὺς μύθους βραχιονίας του καὶ τὴν ἀρυμούλκητον συνειδήσιν του εἰς τὸν λιμένα τῆς Σωτηρίας καὶ τῆς τιμῆς ;

Ἴδωμεν ὦ Λαε, πότε θὰ σκερθῆς τὴν ἀλήθειαν ταύτην ; καὶ πότε θὰ ἐνοήσῃς ὅτι τοῦτο εἶνε τὸ **ΜΟΝΟΝ ΜΕΣΟΝ** τῆς **ΣΩΤΗΡΙΑΣ** !

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΗΣ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΑΙ

ΤΟ ΒΑΛΛΙΑΝΕΙΟΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ.

Ἐν Ἀργοστολίῳ πρὸ ἔτους λειτουργεῖ Ἐντευκτήριον ὑπὸ τὸν τίτλον «**Λαϊκὸν Ἀναγνωστήριον Ἀργοστολίου ἢ Ἰσότης**» ἰδρυθὲν καὶ συντηρούμενον ὑπὸ τῆς **Λαϊκῆς Τάξεως**.

Ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ τούτῳ, οὕτινος σκοπὸς εἶνε ἡ ἀνάπτυξις τῆς Διανοίας καὶ τῶν ὕλικῶν μέσων διὰ τῶν ὁποίων εὐημερεῖ πᾶς Λαὸς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἰδρυθῆν ἐλειτούργησε τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς διδασκάντων ἐκ τῆς ἑδρας του πολλῶν μορφωμένων καὶ ἐγκρίτων μελῶν τῆς Κοινωνίας Ἀργοστολίου, οὐχὶ δὲ μικρὰ ὑπῆρξεν ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ὠφέλεια ἧτις προσεγένετο εἰς τὰς ἐργατικὰς πρὸ πάντων τάξεις διὰ τὰς ὁποίας πλέον τὸ Ἀναγνωστήριον τοῦτο εἶνε τόσον ἀναγκαῖον ὅσον ὁ ἄρτος διὰ τὸν πτωχόν.

Τὴν ἀνάγκην δὲ ταύτην ἐπὶ μᾶλλον ἐπιρῆξαν αἱ δύο τελευταῖαι διαλέξεις τοῦ κ. Μ. Ἀντύπα ὁ σκοπὸς τῶν ὁποίων κατανοηθεῖς ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τελειῶς προὐκάλεσε μεγάλην συρροὴν καὶ μεγάλον ἐνθουσιασμόν, ἐρ' ὦ καὶ ἡ «**Ἀνάστασις**» δὲν θεωρεῖ ἄσκοπον δημοσίαια τινὰ προπάντων περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς τελειότητος ἰδίας διαλέξεως περὶ τοῦ «**Βαλλιανείου Κληροδοτήματος**».

Ἀπὸ τῆς 7ης ἐσπερινῆς ἤρχισε συγκεντρούμενος ὁ κόσμος εἰς τὸ «**Ἀναγνωστήριον**» καὶ τὴν κάτωθεν τοῦ πλατεῖαν «**Ρῆγα Φεραίου**» οὕτως ὥστε, κατὰ τὴν προσδιορισμένην ὥραν, ἦσαν ἀσφυκτικῶς πεπληρω-

μένα ἀμρότερα τὰ μέρη ταῦτα πάσης τάξεως καὶ ηλικίας ἀνθρώπων ἀμρότερων τῶν φύλων.

Τὴν 8ην δὲ ἀκριβῶς ἐν μέσῳ συγκινήσεως καὶ ἡτυχίας ὁ ἔχων τὸν λόγον, ἀνέπτυξε κατ' ἀρχὰς τὸν γενικὸν σκοπὸν τῶν τοιούτου εἶδους Κληροδοτημάτων, διεξελοθὼν εἴτα τὸν σκοπὸν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται κληροδοτήματος, ὠμίλησεν δὲ ὀλίγων περὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτελεσθέντων ἔργων ἀποδείξας ὅτι προτιμώτερον θὰ ἦτο νὰ διετίθεντο τὰ δαπανηθέντα εἰς σπουδαιότερα καὶ μᾶλλον ὠφέλιμα ἔργα, συμρῶνως πάντοτε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Διαθέτου, ἀποδείξας δὲ διὰ τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐξηγήσεως τῆς Διαθήκης ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος εἶναι ἡ μόρφωσις ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ οἰκονομικὴ εὐφροσύνη τῆς Κεφαλληνίας ἀφ' ἑτέρου, ἐγνωμοδότησεν ὅτι δεόν νὰ ἐπιτευχθῶσι ταῦτα διὰ τῆς ἰδρύσεως καὶ συντηρήσεως ἔργων παραγόντων ἐργασίαν, τέχνην, καὶ πλοῦτον, καὶ ὡς τοιαῦτα ὑπέδειξεν τὰ βιομηχανικὰ ἔργα καὶ τὰ γεωργικὰ, ἅτινα φέροντα τὸν τύπον Βιομηχανικῶν, Γεωργικῶν ἢ Ναυτικῶν Σχολῶν, ἵνα μὴ προσκρούσῃ εἰς τοὺς ὅρους τῆς Διαθήκης, θὰ ἠδύναντο νὰ σώσωσιν ὁλόκληρον τὴν Κεφαλληνίαν ἧτις, κύβητα καὶ αὕτη ὑπὸ τὴν γενικὴν οἰκονομικὴν καχεξίαν τοῦ Ἔθνους, βαδίζει εἰς τὸν **Ἐκπατρισμόν** ἢ τὸ **Ἐγκλημα** καὶ τὴν **πείναν**.

Ἐν τέλει δὲ ὑποδείξας τὸν τρόπον τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ τοιούτου σκοποῦ κατέληξεν ἐξυμνήσας τὸν Ἀείμνηστον Π. Βαλλιάνον εἰς τὸν ὁποῖον ὁλόκληρον τὸ παρευρεθὲν πλῆθος ἀεφώνησεν δακρῶν ἐκ συγκινήσεως καὶ ἐλπίδος τὸ «**αἰωνία του ἢ Μνήμη**».

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς Ἰσχυροὺς καὶ Ἐγγραμμᾶτους τῆς Πύλεως Ἀργοστολίου—Πρὸς τὰς Εὐγενεῖς καὶ Φιλανθρώπους Κυρίας καὶ Δεσποινίδας.

Πρὸς Ὑμᾶς οἵτινες δὲν ἐπτερήθητε οὐδενὸς ἀνθρωπίνου δικαιώματος, πρὸς Ὑμᾶς οἵτινες εὐνοηθέντες ὑπὸ τῶν περιστάσεων τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ἀνεπτύξατε τὴν διάνοιάν Σας καὶ ἐκαλλιεργήσατε τὴν καρδίαν Σας, διὰ τῆς διδασκαλίας, τῆς ἀνατροφῆς καὶ ὄλων τῶν μέσων, ἀποτεينوμένη ἢ «**Ἀνάστασις**» ποιεῖται ἐκκλησίαν εἰς τὰ εὐγενῆ Σας αἰσθήματα καὶ

Σὰς παρακαλεῖ ἵνα πάντες βοηθήθητε, ἕκαστος καὶ ὅλοι ὁμοῦ, ἐρ' ὅσον Σὰς εἶνε δυνατόν, πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ εὐγενοῦς καὶ ὑψηλοῦ σκοποῦ ἐν ἀνέλαβε τὸ «**Λαϊκὸν Ἀναγνωστήριον**» ἐστὶ δὲ βέβαιον ὅτι ἐάν, διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς καλῆς θελήσεως ὄλων μας, ἐπιτευχθῆ τοῦτο, ὁ Λαὸς ὁλόκληρος τῆς Κεφαλληνίας θὰ Σὰς ἐνομάσῃ εὐεργέτας Του. καὶ ἐάν εἰς μὲν τὸν ἀείμνηστον Π. Βαλλιάνον θὰ ἦνε ὑποχρεωμένος νὰ ἀνεγείρῃ **Ἀνδριάντα**, δὲ Σὰς εὐμᾶς ἡ ἀρετὴ τὴν ὠραιότεραν σελίδα τῆς ἱστορίας του, αἱ δὲ μητέρες, τὰ ὄργανά

ΒΑΛΛΙΑΝΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΚΡΑΤΗΣ

καὶ οἱ Ἐργάται θὰ Σὰς συνοδεύσωσι μὲ τὰς μᾶλλον εὐλακρινεῖς εὐχὰς των :

Πρὸς Σὰς δὲ ἰδίως, ὡ εὐγενεῖς Δέσποιναι καὶ Δεσποινίδες, τῶν ὁποίων αἱ καρδίαι πάλλουσι γλυκύτερον, σπαιθερώτερον, καὶ διαρκέστερον, ποιῶσα ἔκκλησιν ἢ « Ἀνάστασις » Σὰς ἱκετεύει ἵνα, συμμεριζόμεναι τὰς περιπτώσεις ἃς διέρχεται ὁ Ταλαίπωρος Λαὸς, συνεργασθῆτε μαζί μας. Παρακινῶνται καὶ ὠθαῦται, εἰς τὸ εὐγενές τοῦτο ἔργον τοὺς συζύγους, υἱούς, ἀδελφούς Σας.

Ἐμεῖθα βέβαιαι ὅτι θὰ Σὰς συγκινῶν εἰς ὅλας τὰς στιγμὰς τῆς ζωῆς Σας τὰ βάνη τῆς πτωχῆς ἐργατοῦρας, τὸ ἄγχρὸν ἐκ τῆς βαναύσου καὶ πολλῆς ἐργασίας πρόσωπὸν τῆς, καὶ τὸ δακρυβρεγμένον ξηρὸ ψωμί διὰ τὸ ὅποιον ἐργάζεται ἀπὸ τῆς χαραυγῆς μέχρι τοῦ μετουκτίου, καὶ διὰ τὸ ὅποιον ἐνίστα ἀπόλυσι τὸ Πᾶν !

Ὅλαι αὐταὶ αἱ πικραὶ ἀλήθειαι ἃς θερμαίνουν τὰς ὠραίας μελανὰς φλέβας τῶν Παλλεύκων χειρῶν Σας ἵνα Σεῖς φανῆται οἱ πρῶτοι Σκαπάνεις οἵτινες θὰ καθαρίσῃτε τὴν ὁδὸν ἥτις θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὸ πέρας τοῦ ἐπιδιωκόμενου Σκοποῦ.

TINA EK THS DIAΘHKHS.

Ἴνα παύσουν μερικοὶ κακοσυνειθίσαντες νὰ σπεύρουν αἰωνίως τὴν ἀπογοήτευσιν, καὶ νὰ διδάσκουν τὸ ἀδύνατον καὶ οἵτινες, ὡς πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν τοῦ « κληροδοτήματος » πράττουσι κατὰ τὸ σύνθημα, δημοσιεύμενον ὁλόκληρον τὴν περικοπὴν τοῦ σχετικοῦ μέρους τῆς Διαθήκης.

« Ὅριζω τοὺς κητὰ κειρὸν Ἐπιμελητὰς ἢ Ἐπιμελητὴν αὐτῆς τῆς δικθῆκης μου, μετὰ τὴν ἀφίρσιν ἐξ ὁδῶν καὶ πληρωμῶν, νὰ δ ἀθέσων τὸ εἰσὸδμα, τὸ ὅποιον τοὺς πληρωθῆ, ὅπως εἴπαμεν ἀνωτέρω, διὰ ἀγαθοεργῶν σκοποῦ εἰς τὴν νῆσον Κεραλληνίας οἱ σκοποὶ οὗτοι νὰ συμπεριληφθῶνουν τὴν ἰδουσαν ἢ βοήθειαν πρὸς ἴδρυσιν ἐκκλησιῶν, νοσοκομείων καὶ σχολείων, καὶ ἐπίσης τὴν ἀπὸ κειρὸν εἰς κειρὸν βοήθειαν εἰς πτωχοὺς καὶ ἠλικιωμένους ἀνθρώπους τοὺς κητὰ κειρὸν κητοίκους ἢ κηταγομένους ἐκ Κεραλληνίας. »

Ὡς βλέπομεν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁ σκοπὸς τοῦ Διαθέτου εἶνε ἡ ἴδρυσις καὶ συντήρησις ἀγαθοεργῶν ἔργων.

Ἐρωτῶμε λοιπὸν, τὰ ἔργα περὶ ὧν ἡμεῖς ὀμιλοῦμε δὲν εἶνε ἀγαθοεργὰ καὶ δὴ τὰ πρῶτιστα καὶ ἀναγκαιώτερα πάντων τῶν ἀγαθοεργῶν ;

Ἄλλὰ θὰ εἴπωσιν οἱ μεμψίμοιροι, καὶ οἱ διδάσκαλοι τοῦ ἀδυνάτου, ὅτι διακρινίζουσι καὶ περιορίζουσι τὴν γενικὴν ἐννοιαν τοῦ ἀγαθοεργοῦ αἱ φράσεις « ἦτοι Νοσοκομείων, Ἐκκλησιῶν καὶ Σχολείων ».

Μὰ Σχοροὶ καὶ ἀπογοητευμένοι διδάσκαλοι, ἢ λέξις Σχολεῖα δὲν περτεῖ εἰς τὴν ἀναλήψιν Σας ; πῶς λοιπὸν ἡμεῖς νὰ μᾶς ἀποδείξῃτε ὅτι τὰ Σχολεῖα τῆς Τέχνης τοῦ Ἐμπορίου τῆς Βιομηχανίας τῆς Ναυτικῆς καὶ Γεωργίας, ὅτι δὲν εἶνε Σχολεῖα ;

Ἡμεῖς καὶ ὅλος ὁ Κόσμος γνωρίζομε καὶ τοῦτο εἶνε ἀναμριτήτηρον, διότι εἶνε καθιερωμένον ἤδη, ὅτι τὰ Σχολεῖα εἶνε δύο εἰδῶν, Σχολεῖα Ἐπιστήμης καὶ Σχο-

λεῖα Τέχνης.

Τὰ Σχολεῖα τῆς Ἐπιστήμης, εἶνε τὸ Πανεπιστήμιον τὸ Γυμνάσιον κ.τ.λ. τῆς δὲ Τέχνης, τὸ Πολυτεχνεῖον, αἱ Γεωργικαὶ, Ἐμπορικαὶ καὶ Βιομηχανικαὶ Σχολαὶ κ.τ.λ.

Ἰδρύνοντες λοιπὸν τοιαύτας Σχολὰς εἰς ἃς νὰ διδασκῆται ἡ τέχνη ἢ τὸ ἐμπόριον, καὶ προπάντων ἡ βιομηχανία καὶ εὐρύνοντες ταύτας καὶ δίδοντες τοιαύτην ἐλαστικότητα ὥστε ἑκατοντάδες ἐργατῶν καὶ προσωπικοῦ νὰ διδάσκηται συγχρόνως καὶ νὰ ἐργάζεται καὶ παράγῃ, πρὸς δὲ τελειοποιῦντες ταύτας διὰ παραρτημάτων πρακτικῆς εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Κεραλληνίας καὶ Γεωργικῶν σταθμῶν, ἀναλόγως πάντοτε τοῦ εἰσοδήματος, δι' ὧν νὰ διδάσκηται ἡ Γεωργικὴ, καλλιέργεια μετὰξῆς καὶ ἄλλων εἰδῶν, εἰς ἃ ἐξ ἀνάγκης θὰ ἀπαρχολῶνται ἑκατοντάδες ἐργατῶν καὶ χωρικῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων, κατὰ τὴν θὰ προτέρου τοῦτο εἰς τὴν Διαθήκην ἀφοῦ ἴσα ἴσα πρὸ παντὸς οὗτος ἐστὶν ὁ σκοπὸς τοῦ Διαθέτου, τὸ δὲ γράμμα τῆς Διαθήκης λέγει ὀρισμένως « Σχολεῖα, καὶ ἀγαθοεργῶν Σκοποῦς ;

Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ ἀνίεργσις τῶν τοιοῦτων ἔργων καὶ δυνατὴ εἶνε καὶ σύμρωνος τῇ Διαθήκῃ, ἀρήτετε πλέον τὰς προφάσεις καὶ τὰ ἀνύπαρκτα ἐμπόδια καὶ δώσωμεν ὅλοι τὰς χεῖρας ὅπως ἐν δραστηριότητι καὶ εὐλακρινεῖα ἐργαθῶμεν ὑπὲρ ταχείας ἐπιτυχίας τοῦ Σκοποῦ τούτου ὅστις θὰ σώτῃ ἀρ' ἐνὸς τὴν Κεραλληνίαν καὶ θὰ ἀποθανάτισῃ ἀρ' ἑτέρου τὸ ὄνομα Π. Βαλλιάνος.

Γένοιτο.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μὰ ἐπὶ τέλους κητήνητε ἀηδία ἢ ἀδιαφορία τῶν ἀρμοδίων καὶ ἀνυπόφορος ἢ βροῦμα τὴν ὁποίαν ἀνεδίδουν τὰ ὑπισθεν τῶν ὀγκολίθων μέρη ἅτινα κατέστησαν πλουσιώτατοι « ἀπόπκτοι » ἐργολάβοι καὶ δῆμαρχοι καὶ λιμενικοὶ ἄρχοντες καὶ Βουλευταὶ κτλ κτλ.

Ἔως πότε θὰ γίνεσθε αἰτία μισμητικῶν πυρετῶν, παντὸς εἶδους ἀσθενείας καὶ μακρικῆς καὶ γελοιοποιήσεως πόλεως καὶ κατοίκων ;

Εἶναι κηρὸς κ. Δῆμαρχε νὰ ἀναλάβῃς Σὺ τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὰ ἀναγκαιὰ διαθήματα διὰ νὰ λείψωσιν ἐκ τῆς προκμηκίας τὰ μεγάλα καὶ πρωτότυπα αὐτὰ « ἀναγκαιὰ » ἐπὶ τοσοῦτον δὲ μᾶλλον πρέπει νὰ γίνῃ τοῦτο ταχέστατα καθῶσον ὡς πληροφοροῦμεθα ἐτοιμάζεσαι ἐρωτὴν ἥτις θὰ προκαλέσῃ ἐνταῦθα συρροὴν ξένων καὶ δὴ ἐπιστήμων, φαντασθῆτε δὲ τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν θὰ τοὺς προξενήσῃ ἢ μὴ, οὐδὲν αὐτῇ προκμηκία.

— Ἄλλὰ καὶ εἰς ἄλλας συνοικίας τῆς πόλεως εἶναι ἐν ἀρίστη καταστάσει ἡ βροῦμα καὶ ἐν κακίστῃ αἰ ὁδοί, ἀρ' ἐνὸς διότι ἐφρόντισαν οἱ ἔμπειροι ; ἐργολάβοι νὰ θέσωσιν ὑλικὸν προκμηκὸν σκῆλη καὶ λῆσπιν φοῦ μπερὲ νὰ γεμίσῃ τὰ μᾶτια καὶ τὸν πνεύμονα δώδεκα χιλιάδων ἐλίμων Κεραλληνίων καὶ νὰ μείνῃ καὶ γὰρ τὰ μᾶτια τοῦ Κοῦ Δημαρχοῦ καὶ τῶν Συμβουλῶν, καὶ ἀρ' ἑτέρου διότι ὅλα τὰ φη-

φισθέντα κονδύλια διὰ τὴν διόρθωσιν ἔμειναν ἀνεκτέλεστα

— Ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπόνομοι καὶ οἱ αὐτλακεῖ δι' ὧν διαγε-
τεῖνται τὰ ὕδατα, ὡς κατέδειξεν ἡ βροχὴ τῆς 21ης Ἰουλίου,
εὐρίσκονται εἰς τοιαύτην ἀπεργίαν καὶ ἐλευσίαν κατὰ-
στασιν ὥστε ἡ πόλις νὰ παρουσιάζῃ ὅλην πεδιάδα διασχι-
ζομένης ὑπὸ ὀρητικῶν ποταμῶν καὶ παραποτάμων. Ἐλπίζομεν
λοιπὸν εἰς τὴν ὑμετέραν προνοητικότητα κ. Δὴκαρχε
καὶ ἐπομένως περιμένομεν τυχρῶς διόρθωσιν τῶν ἀνωτέρω ἢ
τουλάχιστον νὰ προμηθεύσῃτε μίαν βάρκα εἰς ἓνα ἕκαστον κά-
τοικον τῆς εὐδαίμονος ταύτης πόλεως τὴν ὁποίαν δὲν ἀρκοῦν
ἀμφότεροι αἱ μηροῦδι καὶ τῶν ἀνοπέτων.

— Ἡ τιμὴ τοῦ ἄστου τῆς δευτέρας ποιότητος ἠῤῥησε
κατὰ τρία λεπτὰ εἰς δίκαιον τοῦτο ; ἢ τὸ ἐξετάσωσιν οἱ
ράθυδοι ἐγκλίτως, ἢ νὰ λάβωμε τὰ μέτρα μας ;

ΛΑ-Ι-ΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀῤῥιον Κυριακὴν ὥραν 8ην μ. μ. ὁμιλήσει ὁ κ.
Χαράλαμπος Βάρρης: θέμα. « Περί τῶν τυραννουμέ-
νων Μακεδόνων ».

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ἀποκρύπτουσι δὲ τὸν νόμον τοῦτον, ὅχι ἀνούμενοι αὐ-
τὸν, ἀλλ' ὅτι τοῦτο εἶνε εἰς αὐτοὺς ἀδύνατον, τὸσον ὁ νόμος
αὐτός εἶνε ἀπλοῦς καὶ καθαρὸς—ἀλλὰ νομοθετοῦντες ἀντὶ
αὐτοῦ ἐκτονάδας καὶ χιλιάδας ἄλλων νόμων, οἱ ὅποιοι,
λέγουσιν, εἶνε σπουδαιότεροι καὶ περισσύτερον ὑποχρεωτικοὶ
ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὅστις λέγει νὰ πράττωμεν εἰς
τοὺς ἄλλους ὅ,τι θέλωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ πράττωσιν οἱ ἄλ-
λοι πρὸς ἡμᾶς.

Τινὲς τῶν ἀνθρώπων τούτων—οἱ ἱερεῖς—νομοθετοῦσι ἐ-
κατοντάδας ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων, τελετῶν, λειτουργί-
ας, καὶ θυσίας, αἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὸν
νόμον αὐτὸν «καθὼς θέλεται ἵνα παιῶσιν ὑμεῖν οἱ ἄνθρωποι,
καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως», συνιστῶσι δὲ αὐτὰ ὡς
τοὺς σπουδαιότερους θεῖους νόμους, τῶν ὁποίων ἢ μὴ τήρη-
σις προκλεῖ τὴν αἰώνιον κίλασιν.

Ἄλλοι δὲ—οὗτοι εἶνε οἱ κυβερνῶντες—καθηροῦντες τὸ
ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐπινοηθὲν δόγμα καὶ παραδεχόμενοι αὐτὸ
ὡς νόμον καὶ βασίζόμενοι εἰς αὐτὸν, ἐπιβάλλουσιν ἄλλους
νόμους ἀντιθέτους ἀκριβῶς εἰς τὸν μέγαν νόμον τῆς ἀγάπης
καὶ τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ, καὶ ἀπειτοῦσι μετὰ τὴν ἀπειλὴν
τῶν τιμωριῶν νὰ συμμορφωθῶσιν πάντες μετὰ αὐτούς.

Ἄλλοι τέλος—οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ πλούσιοι—χωρὶς ν'
ἀνεγνωρίζουσιν οὔτε τὸν Θεόν, οὔτε τὸν ὑποχρεωτικὸν αὐ-
τοῦ νόμον, διδάσκουσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλο παρὰ τὴν ἐπι-
στήμη καὶ οἱ νόμοι τῶν, τοὺς ὁποίους ἀνεκάλυψαν αὐτοί,
οἱ ἐπιστήμονες δηλαδὴ, καὶ τοὺς ὁποίους γνωρίζουσιν οἱ
πλούσιοι καὶ οἱ οἱ διὰ νὰ εὐδαίμονήσῃ ὅλος ὁ κόσμος πρέπει
διὰ τῶν σχολῶν, τῶν ὁμιλιῶν, τοῦ θεάτρου, τῶν κησέρτων
τῶν μουσείων, τῶν συνεδριάσεων γὰρ μάθη καὶ ἔξ' ἐν ἀκνῆ-

ρία, ὅπως οἱ ἐπιστήμονες αὐτοὶ καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ τότε,
ἰσχυρίζονται ὅτι ἢ ἐξαφανισθῇ ἀπ' ἐαυτοῦ τοῦ τὸ κκῶν
καὶ ἢ δυστυχία ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὑποφέρουσιν οἱ ἐργάται.

Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἀνοῦνται βεβαίως τὸν νόμον ἀλ-
λὰ θέτουσιν ἀντ' αὐτοῦ τοιαύτην πικρὴν πάντας εἶδος
νόμων, ἐκκλησιαστικῶν, πολιτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν, ὡ-
στε ἐν τῷ μέσῳ τούτων προέρχεται ὅχι μόνον ἀπαρτήρη-
τος, ἀλλὰ τελείως ἐξαφνίζεται ὁ ἀπλοῦς, καθαρὸς καὶ εἰς
πάντας καταληπτὸς νόμος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἐφαρ-
μογή ἢ ἀπήλλατε ἀσφαλῶς τοὺς περισσύτερους τῶν ἀνθρώ-
πων ἀπὸ τὰ δεινὰ τῶν.

Ἴδου λοιπὸν πῶθεν ἔχει τὴν ἀρχὴν τοῦ τὸ παράδοξον
τοῦτο γεγονός, ὅτι οἱ καταπιεζόμενοι ὑπὸ τῶν κυβερνήσε-
ων καὶ τῶν πλουσίων ἐργάται ἐξκαλοῦντοσιν ἀπὸ γενεῶν
εἰς γενεὰν νὰ θυσιάζωσι τὴν ζωὴν τὴν ἰδικὴν τῶν καὶ τῶν
ἀδελφῶν τῶν καὶ νὰ καταφεύγωσι ὅπως ἀνακουφισθῶσιν εἰς
ποικιλότατα, πολυσύνθετα δυσκολώτατα μέσα, παραθεύ-
ματος χάριν εἰς δεήσεις, θυσίας, τυφλὴν ὑπακοὴν εἰς τὰς
ἀπειθήσεις τῶν κυβερνήσεων, εἰς συνεταρισμοὺς, εἰς τρυ-
ευτήρια, εἰς συλλαλητήρια, ἀπεργίας καὶ ἐπαναστάσεις,
χωρὶς νὰ καταφεύγωσιν εἰς τὸ μόνον μέσον σωτηρίας, τὴν
ἐκπλήρωσιν δηλ. τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς ἢ
τοὺς ἠλευθέρωνεν ἀπὸ τὰ βασανὰ τῶν.

Δ.

Ἄλλ' ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι εἶνε συνειθισμένοι εἰς τὸ στρυ-
φόν καὶ σκοτεινὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν, πολιτικῶν καὶ ἐ-
πιστημονικῶν δογμάτων, ἢ εἴπωσιν ; Ἡ ἀπλῆ καὶ ὀλ-
γόλογος αὐτὴ φράσις «καθὼς θέλετε ἵνα παιῶσιν ὑμεῖν οἱ
ἄνθρωποι καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως» ἐμπερικλείει ἀνά-
γε ὅλον τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐμπεριέχει τὰς ἀνεγκλίως
ὀδηγίας περὶ τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων ; Τοῦτο δὲ διότι νο-
μίζουσι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ὅτι ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ τρό-
πος κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι δὲν δύ-
νκνται νὰ χωρέσων εἰς μίαν ἀπλῆν καὶ ὀλιγόλογον ἐφαρ-
σιν, ἀλλ' ὅτι ἔχουν ἀνάγκην μακρῶν καὶ στρυφῶν θεωριῶν.

Καὶ πράγματι, ὁ νόμος «πράττε εἰς τοὺς ἄλλους ὅ,τι
θέλεις καὶ οἱ ἄλλοι νὰ πράττωσιν εἰς σέ» εἶνε πολὺ ἀπλοῦς
καὶ σύντομος, ἀλλ' ἀκριβῶς ἢ συντομία καὶ ἢ ἀπλότης αὐ-
τὴ ἀποδεικνύουσιν ὅτι εἶνε νόμος ἀληθινός, ἀναμφίσητος,
αἰώνιος καὶ ὠφέλιμος καὶ ὅτι εἶνε νόμος θεῖος κατεργασθεὶς
ἐπὶ δέκα αἰῶνας ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ ὅχι τὸ ἐρ-
γὸν ἐνός μόνου ἀνθρώπου ἢ ομάδος τινός ἀνθρώπων, ἢ ὁποῖα
ὀνομάζεται Ἐκκλησία, Πολιτεία, ἢ Ἐπιστήμη.

Αἱ ἐκκλησιαστικαὶ μακρολογίαι περὶ τῆς πτώσεως τοῦ
πρώτου ἀνθρώπου, περὶ τῆς λυτρώσεως αὐτοῦ, περὶ τῆς
δευτέρας παρουσίας, ἢ αἱ πολιτικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ
συζητήσεις περὶ τῶν κοινοβουλίων, περὶ τῆς ἀνωτάτης ἀρ-
χῆς, περὶ τῆς θεωρίας τῶν ποινῶν, περὶ τῆς ἰδιοκτησίας,
περὶ τῶν ἀξιών, περὶ τῆς ταξινομήσεως τῶν ἐπιστημῶν, πε-
ρὶ τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς κτλ. δύνανται νὰ εἶνε πολὺ πνευ-
ματώδεις καὶ βαθεῖαι, ἀλλὰ δὲν εἶνε καταληπτὰ, εἰ μὴ μόνον
πρὸς ἓνα μικρὸν ἀριθμὸν ἀνθρώπων, ἐν ᾧ ὁ νόμος
«πράττε εἰς τοὺς ἄλλους ὅ,τι θέλεις καὶ οἱ ἄλλοι νὰ πράτ-
τωσιν εἰς σέ» εἶνε ἐπὶ ὅλων ἀπλοῦς καὶ καταληπτὸς, ἀδιακρίτως φυ-
λῆς, πίστεως, μαθητείας, ἀκομῆς δὲ καὶ ἡλικίας.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ (καλοῦσθε)